

Cal Llorigó i les edificacions del voltants, dins *A Cal Llorigó* (2009). Arxiu Municipal de Constantí, fons Dr. Aleu, núm. 8, pàgs. 27 i 28.

A cal Llorigó

Un dels pocs llibrets sobre Constantí que resten inèdits està dedicat a una casa situada al carrer Major, a l'alçada de la plaça de l'església. La propietària n'era la família Torrents, que era molt amiga de la família del Dr. Aleu, el qual de petit hi passava més hores que no pas a casa seva. Fruit d'aquells records descriu 75 anys després les característiques de la casa i la manera com s'hi vivia. El text és ple de dibuixos, un parell dels quals representen el croquis dels habitatges i carrers d'aquella zona del poble i un alçat de les casa esmentada. Aquests dibuixos ens mostren com era el poble fa cent anys i, sobretot, la traça del Dr. Aleu per fer entenedores i divertides les explicacions.

“S’HA DE RECONÈIXER
QUE ELS DE LA MEVA
GENERACIÓ QUE HEM
TINGUT LA SORT DE
VIURE MOLTS ANYS,
HEM SIGUT
UNS PRIVILEGIATS
DONCS HEM POGUT
COPSAR PART
DE LA VIDA
DE TRES SEGLES”

MIQUEL ALEU PADRENY (2007)

El fons del Dr. Aleu

La relació de Miquel Aleu Padreny amb Constantí és increïble. Nascut l'any 1910 al nostre poble per casualitats de la vida, hi resideix tota la infància fins que cap als deu anys es trasllada a la Torre de l'Espanyol i després a Tarragona. No recupera el vincle amb Constantí fins la seva jubilació quan inicia una profitosa etapa d'investigador i memorialista plasmada en un munt de llibrets i articles.

Aquests textos –una part dels quals recollen els *Estudis de Constantí*– sumen milers de pàgines i estan plens de detalls sobre la vida quotidiana d'ara fa cent anys: tan aviat dibuixa les aules del parvulari com recull els renoms de centenars de persones o descriu indrets que s'han modificat completament. En total, una memòria prodigiosa referida a Constantí com poques persones més han sabut plasmar en paper.

Miquel Aleu, a més, és un metge molt popular i estimat. La vida el porta a exercir la medicina en unes circumstàncies molt difícils, en particular durant els anys de la Guerra Civil i el Franquisme. De manera paral·lela, ostenta alguns càrrecs polítics o culturals d'una certa importància, com el de regidor d'urbanisme a l'Ajuntament de Tarragona –un càrrec que li permet conèixer de primera mà les descobertes del món romà– i la presidència de la Reial Societat Arqueològica de Tarragona.

Tota la seva experiència queda recollida en prop de vint mil pàgines que corresponen al centenar llarg de llibrets dedicats a temàtiques tan variades com el patrimoni cultural, la divulgació històrica, el costumari popular o la sàtira política i social.

L'any 2007, el doctor Aleu dóna bona part de la seva producció bibliogràfica a l'Ajuntament de Constantí –i es disposa a l'Arxiu– i al 2008 s'efectua una ampliació de la donació amb més materials. Aquest darrer any, l'Ajuntament li dedica un homenatge amb l'edició del llibre *Doctor Aleu. Obra i memòries* elaborat per l'investigador Ricard Escarré Pinto.

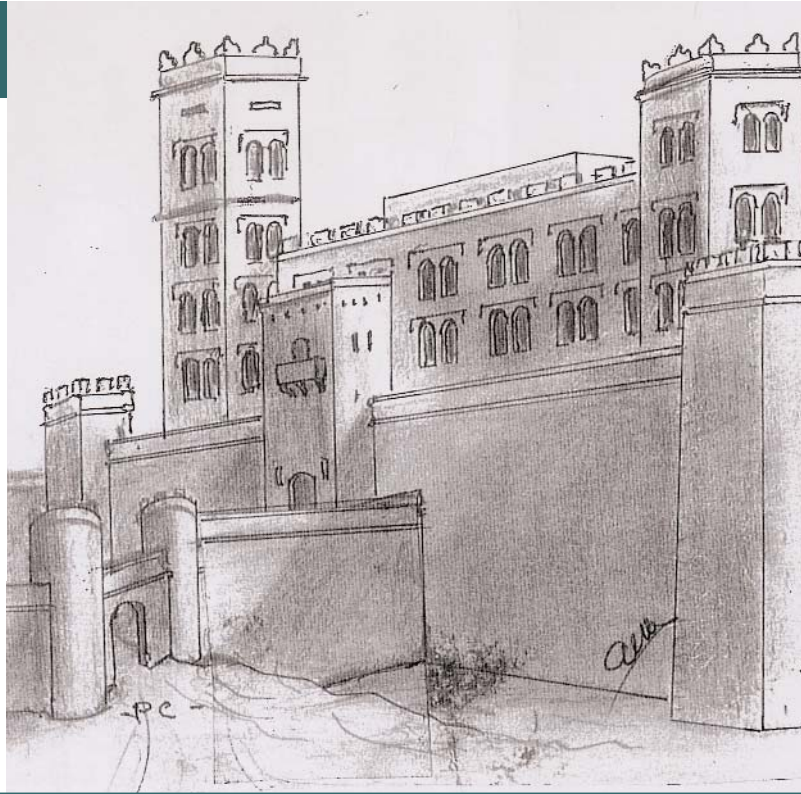

Ajuntament de Constantí
Arxiu Municipal

Constantí

La temàtica constantinenca és una de les preferides per l'autor, generalment en un doble vessant: l'estudi de les construccions històriques i els records de la infància. En el primer grup destaca l'estudi sobre *El Castell de Constantí*, escrit en diversos anys (1993, 1994, 2005) i ple d'idees i dibuixos sobre la residència estiuenca dels arquebisbes de Tarragona. Altres treballs es refereixen al *Molí paperer de Constantí* (1997), el *Pont del Diable i Centcelles* (2002) i *El Pont de les Caixes* (2008). En l'apartat dels records d'infància tenim *L'Església de Constantí vista pel seu escolanet* (1994), *Records de Constantí* (2000), *La meva infància* (2002) i *A Cal Llorigó* (2005).

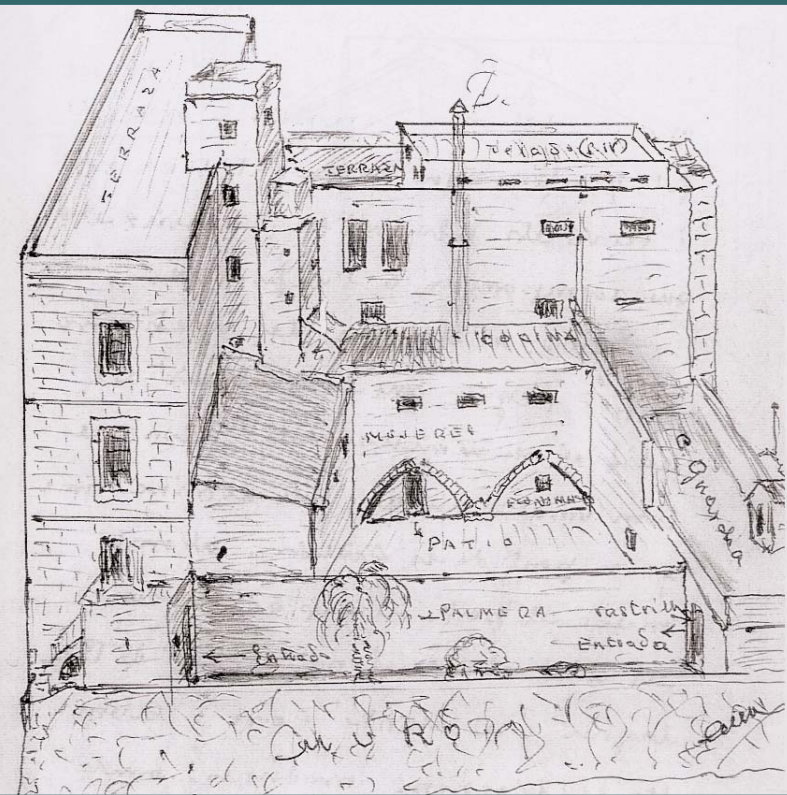
► Representació ideal de les muralles i el castell de Constantí, dins *El castell de Constantí* (2005). Arxiu Municipal de Constantí, fons Dr. Aleu, núm. 1, pàg. 33.

El patrimoni

Desenes d'obres tracten sobre el patrimoni arquitectònic i arqueològic (preferentment de la ciutat de Tarragona i d'època romana): *El castell de Pilats* (1998), *Apunts sobre el Circ-fòrum, pl. del Rei i Pilats* (2002), *Quantes portes tindria la muralla* (2002), *Deu troballes romanes* (2002), *Arc de Barà. Torre dels Escipions* (2002). Una altra sèrie d'obres recullen, normalment de moltes pàgines, recullen els monuments no romans i no tan monumentals, com les *Escales i baixades de Tarragona* (1997), *Portalades i entrades* (2002), *Les places de Tarragona* (2003), *Rotondes de Tarragona* (2003), etc.

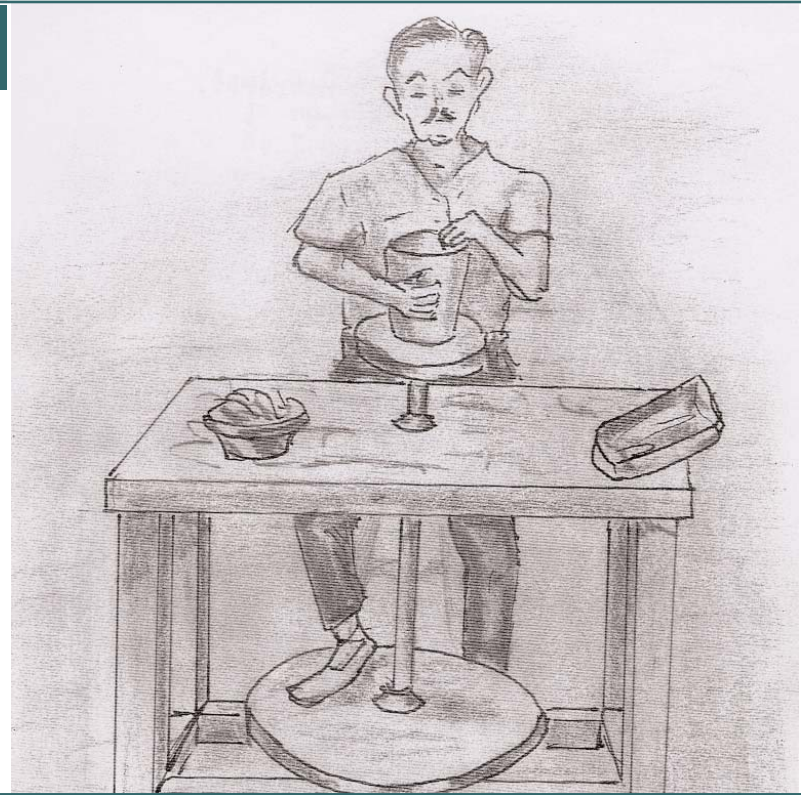
◀ Dibuix de la presó del Castell de Pilats de Tarragona, dins *Apunts sobre el Circ-fòrum, pl. del Rei i Pilats*, (2005). Arxiu Municipal de Constantí, fons Dr. Aleu, núm. 54, pàg. 163.

Memòria

Moltes de les obres recullen experiències i records personals o de la família: *Coses de família i de Tarragona* (1997), *Esdeveniments recents* (2000), *Les receptes del metge Aleu* (2004), *Les preguntes del meu nét. Les respostes del seu avi* (2006), *Les manetes de l'avi Miquel* (2007), *Més renoms* (2008), *A les acaballes* (2008), *Anant i venint de l'Hospital de Sant Pau* (2008), *Tot tant tètric* (2008). En altres casos es tracta del recull de les formes de la vida quotidiana que ja estan en desús o formen part de la vida tradicional; així per exemple, en un munt de dibuixos d'oficis desapareguts dels taconadors, cadirers, romansaires, canterers, capellers, carreters, canyissers, cistellers, matalassers i terrissaires.

► El torn, dins *Oficis desapareguts* (sense data). Arxiu Municipal de Constantí, fons Dr. Aleu, sig. 75, pag. 39.

Pocasoltades

Es tracta d'obres que ironitzen, de forma amable, sobre els temes de l'actualitat política i social. Recullen notícies de la premsa local, sovint fotocopiades i enganxades al llibret, i després el comentari de l'autor. Alguns volums formen sèries, com les *Ximpleries dels tarragonins* i *Coses dels ganxets*, dedicats a la política local, i *Política de safareig* a l'àmbit estatal. En aquests llibrets desfilen comentaris sobre el cavall del general Prim, els grafittis, la polèmica sobre el naixement de Gaudí l'estació de l'AVE, i personatges com els presidents Zapatero, Aznar, Pasqual Maragall o Montilla. Els títols no poden ser més significatius: *Minúcies i carallotades* (2001), *Vés quina cosa* (2000), *Pocasoltades* (c. 2001), *Barrabassades* (2001), *Quines burrades* (2008), *Extravagàncies* (2008), etc.

◀ Coberta del llibret *Política de safareig* (2006). Arxiu Municipal de Constantí, fons Dr. Aleu, sig. 80, p.1